

Ha végig nézek én e tájon
Az ősi, régi múltat látom
Hogy miként vonultunk a messzeségből
Hazát keresve tűzön, vízen át
S végül itt eresztettünk gyökeret
Mert itt találtunk Kánaánt.

Itt egy gazdag tájra leltünk
Hol hazát talált a lelkünk
E föld adja a kenyerünket
Ím, már ezer év a múltja
De nem apad az emlék kútja
Min hozott a hadak útja.

Jöttünk nagyon megterhelve
Élő állatot terelve
Egyként jöttünk összefogva
Nagyon sokan gyalogolva
A harcképes mind nyeregben ül
Portyázik a csoport körül.

Középen társzekerek
Rogyadoznak a kerekek
Leülnek a térdig sárba
Törik, szakad minden fája
Mester mindég köztünk akad
Mozgó járművön dolgozgat.

Itt gyártanak íjat, nyilat, tegezeket
Szekerekhez kerekeket
Ekhós szekér itt a kórház
Szülőszoba és hullaház
Aki meghal, itt pihen meg
Sírját senki nem leli.

Van itt nagy harc oly gyakorta
Ha ránk ront a rabló horda
Vérzivatar a csatába
Nyílzuhatag záporában

Repül a nyíl, lándzsa belekben
Balta forog a kezekben.

S ki a csatát győzve bírja
A gyengébbet kirabolja
Elorozzák a takarmányt
Az élelmet és a leányt
Olykor mi megyünk portyára
A veszteség pótlására.

Van itt jajszó, halálhörgés
Félelmetes harci küzdés
Lelkem őrzi a hangokat
Nagy csatákból a napokat
Tüzes lovak vágatását
Nők s gyermekek jajgatását.

Néha nagyon elfáradtunk
Pihenésre, csendre vágytunk
Úgy kívántuk utunk végét
A csendes letelepedést
E gyötrelmes utazásnak
Véget érő eredményét.

Ha csüggedt a nép, a táltos szava
Lelket önt a csoportokba
Csak előre, csak előre
Az ígéret földje már nincs messze
Ott lesz hazánk, házunk, földünk
Lesz kenyerünk, amíg élünk.

Szőlő, gyümölcs mind megterem
Gabonával tele a verem
Hegye, síkja minden termő
Sok vadakkal tele erdő
Sok folyója édes vízzel
Dús legelő, jó nagy réttel.

Mikor végre megérkeztünk
Pusztaszeren tábort vertünk
És gazdag termést látjuk
Teremtőnket áldjuk

Lepihenünk, tüzet, rakunk
Ezután mindég itt lakunk.

Íme, ezer éve annak
Hogy itt letelepedtünk
Ezer háborút megvívtunk
És ezerszer tönkrementünk
De mindannyiszor talpra álltunk
S mai napig van kenyerünk.

Megfizettük jól az árát
Örökké védjük birtokát
Őseink és unokáink
Itt születnek és itt halnak
De az emlék velünk marad
Talán soha el nem apad.

2002